

LA PRIMAVERA

La primavera ha arribat
sense adonar-nos-en:
la natura ha esclatat

Els camps es vesteixen de colors,
les roselles es mouen amb el vent,
les llavors són plantades:
ara arriba el seu moment.

La primavera ha arribat:
papallones de mil colors
viatgen per les flors,
les abelles que treballen
van treure profit d'aquelles flors.

Javier, Pilar, Èlia i Josep
Suficiència 2

LA PRIMAVERA

Quina estació tan bonica,
l'esclat joiós de les flors
m'envaeix de tendresa.

Les olors fresques del matí
amb la piuladissa dels ocells
em fan retrobar la infantesa.

La primavera és color,
és harmonia i tardors,
on es desperten els sentiments més profunds.

Nisamar i Carlota
Suficiència 2

EL MEU SOL

Plovia quan vas néixer,
jo vaig mirar-te una estona,
la teva carona era blanca i rodona,
ja no plovia i el sol va aparèixer.

Milagros Conde
Suficiència 2

SI TE'N VAS

Si te'n vas, què em queda?
si te'n vas, cruel condemna,
és viure turmentat
sol i desesperat.

Si te' n vas, què em queda?
Bell amor de primavera,
no hi haurà raó per viure
i la soledat se m'apodera.

Les coses que queden a casa
totes em parlen de tu
de nit no tindrè consol
esperant si vindràs.

Si te'n vas, què em queda?
Si te'n vas, no hi haurà raó per viure.

Juan Carlos, Amàlia i Maribel
Suficiència 2

QUAN SONA

A la vida a cada moment,
se'ns obre un sentiment.

El cos es desperta
quan el ritme es presenta.
La ment ens transporta
quan una harmonia ressona.

L'ànima se'ns omple
quan una melodia s'escolta.

A la vida a cada moment,
la música sempre és present.

Laura Parra
Suficiència 2

Era una tarda grisa de tardor.
Mirant per la finestra, em va quedar la ment en blanc.
De sobte, em vaig trobar lluny d'allí, rodejada d'arbres.
Sentia com refilaven els ocells i la remor d'un riu.
Tot era pau i tranquil·litat i jo, també, em sentia així.

Rosa Morera
Suficiència 2

SANT JORDI

Per Sant Jordi, una rosa vermella
per unir cada parella.

Una festa que a l'abril
d'amor i tendresa tot vol omplir.

Per Sant Jordi, un llibre regalarem
a les persones que més estimem,
i perquè el llegeixin amb sentiment
una dedicatòria hi posarem.

Carmen Fandos, Cecilia Collado i Anna Druzyakina
Suficiència 2

PER LA FINESTRA DEL TREN

El paisatge es modela amb línies sinuoses,
com una història sense fi,
mirant per la finestra del ten.

La son es penja a les parpelles,
i les imatges es difuminen,
mirant per la finestra del tren.

Sembla que el temps s'ha parat
que res més existeix que aquell present continu,
i la llum del crepuscle m'escalfa el rostre,
mirant per la finestra del tren.

Ana Rey
Suficiència 2

L'ESPERANÇA DE LA NOSTRA VIDA

La lluna és plena
la meva vida és alegre.
Aquest camí és ple de pena.

La gent lluita i vol defensar la seva terra.
Jo vaig deixar la meva França
i tu encara ets en terra del Vallès:
com el Vallès no hi ha res.

La teva esperança, feta
i la meva alegria, plena.

L'estiu és calent
i el teu poble és valent,
és valenta tota aquesta gent.

La gent no mira la pobresa
sinó l'horitzó de l'esperança.
L'hivern dóna la nota melangiosa,
l'estiu suggereix la nota de la felicitat.

Maud Benguedach
Suficiència 2

NADAL

El dia de Nadal
és dia de reunió familiar:
així ho recordo i ho recordaré.

Aquest dia la meva mare,
que és una gran cuinera,
vol gaudir cuinant i lluir-se.

Que bonic el dia de Nadal:
tradició de reunir-se,
una data emotiva per no oblidar.

M. Dolores Yélamos
Suficiència 2

CANT A LA NATURA

Les muntanyes altes i els cims blancs
seran refugi dels caminants
i camí per retrobar.

Les fulles seques i els arbres despulats
ens diuen que l'hivern ha arribat.

Pepa Zamora i Mercè Remendo
Suficiència 2

LA LLUNA

Quan es fa fosc a la nit
i la ciutat se'n va a dormir,
hi ha una llum que des del llit
veig que comença a sortir.

És blanca, brillant, clara
i més dolça que la mel,
és la lluna que, amb la seva cara,
em mira des del cel.

Lola Romero
Suficiència 2

SI NO FOS PER TU

Vine, vine, vine...
no te'n vagis
encara no t'he dit
que no seria fàcil.

I prefereixes córrer
i córrer no és de covards
ho fan els espantats!
Ànim, vés-te'n sola!

Ara jo, sense tu
millor que abans?
Desesperat, desanimat
però això ja s'ha acabat.

Xavi Vázquez
Suficiència 2

LA RÀDIO, LA TELE I INTERNET

La ràdio, la tele i Internet
ens parlen de catàstrofes.

La feina i la bústia amb factures
són els nostres reptes diaris.

Però no deixem que siguin obstacles
per gaudir amb els companys, els amics i
la família.

Els sons, les imatges i les dades
poden ser oportunitats:
música on desxifrar un codi secret.

Victoria de Oñate
Suficiència 2

LA PRIMAVERA

La primavera arribarà,
tothom l'espera.
Només l'hivern plorarà,
perquè no hi serà.

Carmen Rafecas
Suficiència 2

Una mort que no arriba,
un dolor que no se'n va,
un comiat molt llarg,
un amor que es mantindrà.

Soraya Sanchez
Curs Elemental

ENCARA NO HI ESTIC ACOSTUMADA

Encara no estic acostumada
a sentir la pell humida,
encara no estic acostumada
a parlar com tothom.
Encara no hi estic acostumada.
Però baixo i pujo
de la vora del mar
a la frescor de Sarrià,
de la meva soledat
a la teva escalfor, al meu costat.

Encara no sóc valenta
i m'espanta la tramuntana,
encara no sóc valenta
i no penso cridar al mar.
Encara no sóc valenta.
Però he vingut,
vaig tancar amb pany i clau,
he rentat la meva roba,
miro cap amunt
i sóc aquí, amb tu.

Encara no sé qui sóc,
busco el meu pronom.
Encara no sóc gens lliure
però no tinc arrel,
encara no sé si és cap o res.
És clar, i tant!,
que encara no sóc d'aquí,
però visc dins teu
i per sempre seré aquí.

Mar Sanz Gonzalez
Curs Elemental

SOMIA

Et sents sol,
tancat en la teva bombolla,
ningú sap del teu dolor,
el buit del teu cor.

CERQUES AMB NOSTÀLGIA EL MAR
escoltes les seves ones,
tanques els ulls i somies.

Somies que ets en aquell lloc,
passeges pels seus carrers atapeïts d'arbres,
arbres que t'acaricien en passar,
desprenent les seves olors de flors de tarongina,
desitges que ningú et desperti d'aquest somni,
aquest somni no tornarà.

Obres els ulls i veus la teva realitat,
aquella realitat que tu vas triar.
Obre els ulls, sí, obre els ulls
i torna a somiar, però aquesta vegada,
busca la felicitat!

Viviana Ávalos
Curs Elemental

IMPOSSIBLE

Avui és un dia molt bell:
com el teu cor, com el teu cabell.
Et reflecteixes en el dia
com si no tinguessis sentiments:
cada dia em trobo
amb un rostre diferent.

No t'odio perquè no puc fer-ho.
Com puc odiar una persona
que portes molt endins?
No, és que no és culpa teva.
No és culpa teva que la persona
menys indicada somiï amb tu.
Sé que mai sentiràs això que vull,
però també sé que t'espero.

És difícil acceptar quan s'estima
de debò.
És difícil fer-te veure
que et vull en el meu món.

Quantes nits he de seguir
somiant amb tu?
Quantes vegades he de dir-te
el mateix?

T'estimo.
T'estimo.
Per què?
No ho sé.

Em dol veure que no alegro el teu ésser.
T'estimo i és difícil comprendre per què.

Mònica Leyes
Curs Elemental

SI JO...

Si jo estigués a Veneçuela,
aniria a la piscina.

Si jo fos ric,
viatjaria contínuament.

Si jo fos cantant,
cridaria al vent.

Si em toqués la loteria,
no treballaria mai més.

Si jo fos escriptor,
escriuria molts poemes.

Si jo fos vencedor,
venceria el dolor.

Si tingués feina,
no aniria a classe de català
a les nou del matí.

Si tingués aquesta càmera,
et gravaria tots els dies.

Si jo fos cap del govern,
canviaria moltes coses.

Si jo fos esportista,
guanyaria molts diners.

Si jo fos ric,
viatjaria més sovint.

Si jo fos compositor,
tu series la meva inspiració.

Si jo fos futbolista,
seria golejador.

Si jo fos una bona conta contes,
deixaria el món de la sanitat.

Si jo visqués a Colòmbia,
estaria dormint ara mateix.

Si jo tingués una moto,
no hauria d'utilitzar el transport públic.

Si no ploqués, aniria a la platja
i em banyaria al mar.

Si tingués un gos,
el portaria a passejar cada dia.

Si tingués diners,
visitaria la meva família.

Grup d'alumnes *Elemental 3*

- matins-

ANNA

Aigua que amanyaga els meus sentits, mans de seda, equilibri mesurat,
pedra de gratitud...

Nimfa catalana, mite encesa, dolç accident... llavis de cirera, gessamins en
els teus cabells, mediterrani entre els teus dits.

Nena dels meus ulls, princesa dels meus desitjos, foc quotidià, dóna'm el teu
gust que jo et regalo el firmament.

Terrissera d'amistats, constructora de somnis, dóna'm la teva mà, jo et dono
la certesa del meu somriure i la fortlesa dels meus braços. Guardeu el
secret, que jo vetllaré gelosament el teu somni, perdem-nos una mica per
trobar el nostre camí, Anna, la meva bella, Anna.

David Cande Reyes

Bàsic 1 – Traduïda al català

Barcelona 2011

APRENENT EL CATALÀ (ho sento, però algú ho havia de dir)

Al seu temps, no vaig poder
maleïts aquells culpables!
Ara que el temps m'és balder
maldo per rescabalar-me'n.

Però ho trobo molt feixuc,
em costa de recordar-me'n,
del subjecte i del complement
del pronom i del sintagma.

L'edat no és la ideal
però no puc triar gaire,
i encara que sigui molt tard
vull amb l'afer implicar-me.

Més aviat no he pogut
ni per temps ni circumstància,
és una cosa que em dec:
saber bé la meva parla.

I aquells que m'ho van negar,
prohibir amb lleis i armes,
mentre cremen, tant de bo!
Vegin el poc que guanyaren.

Ara encara n'hi ha
que de buscar no han parat
manera, llei o format
per seguir fastiguejant-nos.

Més ho tenen molt fotut
aviat ja no podran,
perquè independents serem!
Ja no es pot aturar el clam.

Ramon Arbós

Intermedi 2

AMOR

Una vida et donaré
plena d'alegria i sentiment
El meu cor et mostraré
per a què el tinguis en el teu pensament.

Ets el consol en la tristesa,
la millor companyia en l'alegria.
Ets la gran bellesa,
que omple i dóna sentit a la meva vida.

Tots els dies et viuré
i l'eternitat en desitjaré.
Junts sempre somiarem
que aquesta història d'amor cuidarem.

Maite Soler

Intermedi 2

Si alguna vegada et miro als ulls i una veta d'amor en els meus reconeixes,
no pensis que deliro, pensa que t'ho mereixes.

Si altres vegades em trobes esquiva sense motiu, no pensis que és la
primavera, igualment sóc aquí per donar-te el meu amor de qualsevol
manera.

Desitjo confessar-te que jo voldria per tu vetllar.

És tan bonic saber que existeixes, que em sento vibrar.

I quan dic això no és perquè pensis que sense tu el meu cor s'ofegarà sinó
per a què sàpigues que el teu bategar en la meva ànima romandrà.

Sílvia Munné

Intermedi 2

PAPALLONES

Poesia, allò que vol
capturar sentiments amb les paraules
com si fossin xarxes,
i els sentiments, papallones
unes més grans i maques
altres fosques i enganxoses,
que voltegen a l'interior de les persones,
paraules que volen definir sentiments
amb poesia.

Maria Pilar Gil

Intermedi 2

POEMA A LA MEVA NÉTA

Quins ulls més bonics que tens,
nena meva.

Els teus ulls són verds,
d'un verd que canvia
segons la llum del dia.

Quan et miro, el meu cor
s'omple d'alegria, tendresa
i felicitat.

Els teus ulls capten la vida.
Són ells que t'obren
a l'univers que t'envolta.

Els teus ulls ja saben
llegir els ulls dels
altres.

Els són el reflex de la innocència,
la curiositat, l'alegria, la
puresa, en estat pur.

Els teus ulls cada dia
són diferents, perquè tu
cada dia, ets diferent.

Voldria que els teus ulls
sempre veiessin la bellesa creada

i no la destruïda.

Quins ulls més bonics que tens,
Martina.

Barcelona, 23 de febrer de 2012

Rosa Preñanosa

Intermedi 2

Barcelona, 22 de febre de 2012

Envellir és com escalar una gran muntanya, mentre es fa la pujada les forces minven, però la mirada és més lliure, la vista més àmplia i serena, i s'aprofita millor el temps.

Neus Lopez Romeo

Intermedi 2

Barcelona, 23 de febrer de 2012

POESIA

M'agradaria ser jardiner
per regalar-te una flor
però com que no ho sóc
et regalo el meu cor.

Pilar Gomez Rosa

Intermedi 2

SENTIMENTS EN EL MAR

No sé com dir
el que em fas sentir.
És potser enyorança,
tal vegada és melangia.

Els ulls tenen la imatge
d'aquell suau onatge
que la pell acarona
i on el cos s'abandona.

Com el mar, em vas acaronar
i ara és d'enyorança,
és de melangia tot el meu sentir.

Esperar i desesperar
fins retrobar
la imatge del suau onatge
en els ulls de l'estimat.

Laudina Tranche

Intermedi 2

LA MALEÏDA RUTINA

Ring, ring, ring!

Sona el despertador...

entre badalls i l'escalfor del cos

et miro de reüll.

-Són les nou del matí-

Em llevo, obro la finestra.

Oh! Quin dia més bonic!

I l'ànima se'm posa contenta

-són dos quarts de deu del matí-

Penso en com seria passejar

i anar a la platja

i perquè no, anar a la muntanya

– són les deu del matí-

Vaig a treballar, a la mina.

Esperant l'hora de plegar

sento el pas del temps

sota la terra humida

-són les deu de la nit-

Wenceslao Cruz Curbelo

Intermedi 2

EL BLAT

EL meu gos daurat
com el blat.

Lleuger com la remor
del vent que va passant.

Veient el meu dolor
em va donar amor i dolçor,
omplint de tendresa el cor.

Ara que va envellint,
li hauré de tornar
tot el que em va transmetre.

Carme Salazar

Intermedi 2

La primavera

S'acaba l'hivern,
aquell fred que ens té encongits
passarà a ser record.

Obrirem les portes,
arriba la primavera.

A les muntanyes brolla l'aigua
dóna vida, dóna amor.

Els dies es van estirant
flors, colors i rialles.

Arriba la primavera
i l'amor acompanya.

Conxa Chiva

Intermedi 2

CANT A LA PRIMAVERA

Com les flors ofereixen
els seus vistosos colors

i aromes a dojo
per tot el món.

Així les persones
aprenguéssim d'elles.

Obrint el cor,
oferint senzillesa,
moments i joiosos.

I mirant el cel
preguntar-nos...

Quin misteri és aquest
que mai ningú
ha pogut saber?

Que és aquí sempre,
empenyent les nostres vides

dia rere dia
fins a un final
mai desitjat.

Dolors

Intermedi 2

ARRELS

Camps verds,
rius plens,
turons suaus.
Llengua dolça, escoles sense deus,
llibertat.

11 anys.

De sobte, terra seca,
rius sense aigua
grans penyals.

Llengua, escola, tot estrany.
Nits d'angoixa ,incertesa, por
On son les meues arrels?

Escola, estudis,
ciències, treball.

Samarretes del correllengua.

Vigilen els de dalt.

Boques que no parlen.

Orelles que escolten amagades

Dits que senyalen.

Ulls que miren espantats.

Parets pintades amb crits
i lletres de sang.

Nits de llamps i tempestes,
Policia que escorcolla incessant.

Amics que moren per "quimio"
amb les venes plenes de sal.

Gent que es queda a la vorera.

Gent que busca amagatalls.

Estranger a la meua terra.

Dissortada Marina Baixa
dels Països Catalans.

Envoltada per gratacels,

Parcs que no són naturals.

Babilònia de llengües.

La meua empresonada a la llar.

Mai no he escrit cap poesia.

Sóc de ciències pures,

De nombres infinits,

Perfectes numerals.

Mai no he sentit cap poesia.

Entre aparells d'argent que volen.

Física i gravetat.

Malgrat tot,

La meua terra, la meua llengua

les meues arrels.

Les que buscava d'infant.

Intermedi 1

Toni Llorca i Llinares

Barcelona 6 de Març de 2012

